

ผลการจัดการเรียนรู้แบบMIAเสริมด้วยเทคนิคผังกราฟิกต่อ
ความสามารถในการอ่านจับใจความภาษาไทย
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6*

THE EFFECTS OF MIA LEARNING MANAGEMENT SUPPLEMENTED WITH
GRAPHIC ORGANIZER TECHNIQUE ON THAI COMPREHENSION
READING ABILITY OF GRADE 6 STUDENTS

วิไล พลพวก

Wilai Ponpuak

วิทยาลัยพยุหะบดินิต

Pitchayabundit College, Thailand

Corresponding Author's Email: wilsupervisor@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้แบบ MIA เสริมด้วยเทคนิคผังกราฟิกตามเกณฑ์ 75/75 2) เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความภาษาไทย ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน 3) เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความภาษาไทยหลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 75 4) ศึกษาความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบ MIA เสริมด้วยเทคนิคผังกราฟิก กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสุเมสัวิทยา ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2568 จำนวน 30 คนได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม เครื่องมือในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้แบบ MIA เสริมด้วยเทคนิคผังกราฟิก 2) แบบทดสอบ จำนวน 30 ข้อ มีค่าความยากง่ายระหว่าง 0.43-0.69 ค่าอำนาจจำแนก ระหว่าง 0.35-0.74 และค่าความเชื่อมั่น 0.82 และ 3) แบบสอบถามความพึงพอใจ สถิติที่ใช้ ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ร้อยละ ประสิทธิภาพ การทดสอบค่าทีแบบไม่อิสระ และการทดสอบค่าทีแบบกลุ่มเดียว

ผลการวิจัยพบว่า 1) การจัดการเรียนรู้มีประสิทธิภาพ(E_1/E_2) เท่ากับ 83.40/84.57 2) นักเรียนมีความสามารถในการอ่านจับใจความภาษาไทยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) นักเรียนมีความสามารถในการอ่านจับใจความภาษาไทยหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 4) นักเรียนมีความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับมาก

* Received 21 March 2026; Revised 3 March 2026; Accepted 5 March 2026

คำสำคัญ: การจัดการเรียนรู้แบบMIA, ผังกราฟิก, การอ่านจับใจความ

Abstract

The objectives of this research were: 1) to study the efficiency of MIA learning management supplemented with graphic organizer technique. 2) to compare Thai comprehension reading ability between before and after learning 3) to compare Thai comprehension reading ability after learning to the 75 % criterion and 4) to study the satisfaction towards on MIA learning management supplemented with graphic organizer technique. The sample group is Grade 6 students from Sumsaowittaya School, semester 1 academic year 2025, 30 students, were drawn from cluster random sampling.

The research instruments included: 1) Lesson plans. 2) Thai comprehension reading ability tests had difficulty value between 0.43-0.69, discrimination values between 0.35-0.74 and reliability value was 0.82 3) the satisfaction questionnaire. The statistics for data analysis comprised: mean, standard deviation, percentage, E_1/E_2 , dependent t – test and one sample t – test The results of this research were as follows: 1) The MIA Learning management supplemented with Graphic organizer technique an efficiency value E_1/E_2 of 83.40/84.57, which was higher than the established criterion of 75/75 2) The students' Thai comprehension reading ability after learning through MIA Learning management supplemented with Graphic organizer technique was higher than before learning at the .05 level of statistical significance. 3) The students' Thai comprehension reading ability after learning through MIA Learning management supplemented with Graphic organizer was higher than the 75 percent criterion at the .05 level of statistical significance. 4) Overall, the students' satisfaction with MIA Learning management supplemented with Graphic organizer was at the high level.

Keyword: MIA learning management, graphic organizer, Thai comprehension reading ability

บทนำ

ในยุคสมัยที่เต็มไปด้วยความก้าวหน้าทางวิทยาการ ภาษาไทยมีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งในฐานะเครื่องมือหลักสำหรับการสื่อสารในชีวิตประจำวันและการแสวงหาความรู้ในศาสตร์แขนงต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในปัจจุบันที่องค์ความรู้ใหม่ๆ ได้เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้ผู้เรียนจำเป็นต้องปรับเปลี่ยนกระบวนการเรียนรู้ผ่านการศึกษาค้นคว้าจากแหล่งข้อมูลที่หลากหลาย ซึ่งกระบวนการดังกล่าวต้องอาศัยทักษะภาษาไทยในการอ่านเพื่อทำความเข้าใจและสื่อสารข้อมูลได้อย่างถูกต้องแม่นยำ ด้วยเหตุนี้ การอ่านจึงถือเป็นทักษะพื้นฐานที่จำเป็นต่อการดำเนินชีวิตและเป็นองค์ประกอบสำคัญในการส่งเสริมการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ ดังที่ ศรีวิไล พลมณี (2545) กล่าวไว้ว่า ทักษะการอ่านมีความสำคัญอย่างยิ่ง โดยเฉพาะการอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ เนื่องจากผู้ที่มีความสามารถในการทำความเข้าใจแก่นสารของเรื่องที่อ่านได้อย่างลึกซึ้ง ย่อมมีศักยภาพในการรับรู้และตีความข้อมูลได้เหนือกว่าผู้ที่ขาดทักษะดังกล่าว ด้วยตระหนักถึงความสำคัญของการอ่าน

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 จึงได้กำหนดสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยออกเป็น 5 สาระหลัก ได้แก่ 1) การอ่าน 2) การเขียน 3) การฟัง การดู และการพูด 4) หลักการใช้ภาษาไทย และ 5) วรรณคดีและวรรณกรรม (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) ในบรรดาสาระเหล่านี้ สาระการอ่านและการเขียนถือเป็นรากฐานที่สำคัญอย่างยิ่งยวด ทั้งนี้ หากผู้เขียนขาดความรู้ความเข้าใจที่เพียงพอ อาจส่งผลให้การสื่อสารคลาดเคลื่อนจากเจตนาของผู้ส่งสารได้ เช่นเดียวกับการอ่าน หากบุคคลไม่สามารถอ่านออกเขียนได้ ย่อมส่งผลกระทบโดยตรงต่อความสามารถในการเขียน ดังนั้น เพื่อให้ นักเรียนสามารถพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่นักเรียนจะต้องมีความรู้ความเข้าใจที่กระจ่างชัด ถูกต้อง และแม่นยำเกี่ยวกับหลักการใช้ภาษาไทยในการอ่านและการเขียน ซึ่งการอ่านเพื่อทำความเข้าใจเป็นกระบวนการที่ผู้อ่านสร้างความหมายจากการอ่านอย่างกระตือรือร้น กล่าวคือ เป็นการอ่านที่ผู้อ่านไม่ได้มีฐานะเป็นฝ่ายรับความหมายในตัวบท หรือข้อความที่อ่าน แต่ผู้อ่านนั่นเองที่จะต้องเป็นผู้สร้างความหมายระหว่างกาอ่าน ซึ่งเรียกว่ากระบวนการสร้างปฏิสัมพันธ์ส่งผ่านระหว่างกัน ระหว่างผู้อ่านและตัวบท ผู้อ่านจะต้องนำประสบการณ์ในชีวิต ความรู้เดิม อารมณ์ ความรู้สึก ความต้องการหรือเป้าหมาย ณ ขณะทีอ่านนั้นเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการสร้างความหมาย จึงเป็นที่มาว่าเหตุใดเมื่อเราอ่านข้อความหรือตัวบทใดตัวบทหนึ่ง ในเวลาที่แตกต่างหรือในบริบทที่ต่างกัน จึงแตกต่างกัน ที่เป็นเช่นนี้ก็ด้วยเรามีประสบการณ์ที่แตกต่างไปจากเดิม อันเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้การสร้าง ความหมายหรือความเข้าใจนั้นแตกต่างจากการอ่านในครั้งแรก (Wilhelm, 2011)

จากรายงานผลทางการเรียนปลายปีการศึกษา 2566-2567 พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสุเมธวิทวิทยามีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 54.02 และ 53.08 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาเป็นรายสาระแล้วพบว่า สาระการอ่านมีคะแนนเฉลี่ย 50.35 ซึ่ง

ต่ำกว่าเกณฑ์ของโรงเรียนที่กำหนดไว้คือร้อยละ 75 จากสรุปผลการทดสอบพบว่า นักเรียนขาดทักษะการอ่านเกี่ยวกับการจับใจความของเรื่อง ซึ่งนักเรียนไม่สามารถจับประเด็น หรือลำดับเหตุการณ์ของเรื่องได้ถูกต้อง ไม่สามารถถ่ายทอดใจความสำคัญจากการอ่านและไม่มีความมั่นใจในการตอบคำถามหรือแสดงความคิดเห็น หากผู้เรียนไม่สามารถอ่านจับใจความจากเรื่องที่อ่านจะส่งผลให้นักเรียนไม่ได้รับความรู้จากการอ่านได้ (โรงเรียนสุเมธวิทวิทยา, 2568) จากการศึกษารูปแบบการสอนต่างๆ พบว่าการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถการอ่านจับใจความ สามารถนำประยุกต์ใช้ได้คือ วิธีการสอนอ่านแบบ MIA ของ Murdoch (Murdoch, 1986)

จากการศึกษาวิธีการสอนอ่านแบบเมอร์ดีค็อก (Murdoch Integrated Approach: MIA) เป็นวิธีการสอนอ่านที่เน้นการฝึกกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้ทักษะอื่น ๆ ร่วมกับการอ่านด้วยเช่น การฟัง การพูด การเขียนควบคู่กันไปตลอดเวลา เป็นการเรียนการสอนที่เน้นกระบวนการคิด โดยที่ผู้สอนจะเริ่มจากการตั้งประเด็นคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน ชวนให้ผู้เรียนได้เกิดความคิด มีการร่วมกันอภิปรายโดยนำความรู้เดิมที่มีอยู่ นำมาผสมผสานกับความรู้ใหม่เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนได้คิดและแก้ปัญหา (Murdoch, 1986) โดยวิธีการสอนอ่านของเมอร์ดีค็อก (MIA) เน้นกระบวนการกลุ่มให้นักเรียนช่วยเหลือซึ่งกันและกัน มีส่วนร่วมในการคิดและทำกิจกรรม ทำให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นและสนใจที่จะเรียนตลอดเวลาส่งผลให้การเรียนมีพัฒนาการสูงขึ้น จะเห็นได้จากงานวิจัยของณัฐธินิชา ปฐมพุทธิธรรม (2564) ที่วิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มทดลองที่ใช้แบบฝึกตามรูปแบบบูรณาการของเมอร์ดีค็อก (MIA) สูงกว่ากลุ่มควบคุมที่ใช้แบบฝึกตามรูปแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 และกลุ่มทดลองที่ใช้แบบฝึกตามรูปแบบบูรณาการของเมอร์ดีค็อก (MIA) มีผล สัมฤทธิ์การอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่1หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนและกลุ่มทดลอง งานวิจัยนภวรรณ มุ่งเสรี (2566) ที่ได้วิจัยพบว่าการสอนอ่านของ เมอร์ดีค็อก (MIA) ร่วมกับเกมมิฟิเคชันทำให้ทราบว่หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และงานวิจัยของอริย์ธัช อะลัมชา (2568) ที่ได้วิจัยและพบว่านักเรียนมีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจหลังการจัดการเรียนรู้ โดยใช้วิธีสอนแบบบูรณาการแบบMIAร่วมกับเทคนิคผังกราฟิกสูงกว่าเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 และสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 ส่วนกลวิธีหนึ่งที่สามารถนำมาพัฒนาความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยได้ผลดีขึ้น คือ การประยุกต์ใช้ผังกราฟิก (graphic organizers) ถือเป็นกลยุทธ์หนึ่งที่สามารถยกระดับคุณภาพและประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้ได้อย่างมีนัยสำคัญ โดยมีส่วนช่วยส่งเสริมกระบวนการคิดอย่างต่อเนื่อง ทั้งยังเป็นเทคนิคที่ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ในการทำความเข้าใจเนื้อหาสาระต่างๆ ได้โดยง่าย (กรรณิการ์ สุพิชญ์ และสันติ วิจักขณาลัญณ์, 2558) นอกจากนี้ ผังกราฟิกยังช่วยกำหนดแนวทางในการจัดการเรียนการสอนและการเรียนรู้ให้เป็นระบบ ส่งเสริมพัฒนาการทางปัญญาในหลากหลายมิติ และเป็นเครื่องมือสำคัญในการ

พัฒนาการคิดเชิงวิพากษ์และความคิดสร้างสรรค์ รวมถึงการจัดระบบข้อมูล การสร้างความเข้าใจในเนื้อหา และการส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยตนเอง (ทิพย์รัตน์ สัตระ, 2550) แนวคิดดังกล่าวสอดคล้องกับผลการวิจัยที่ใช้เทคนิคผังกราฟิก อาทิ งานวิจัยของกาญจนาพร รัตนวราภรณ์ (2567) ซึ่งพบว่า ความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนที่เรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบ MIA ร่วมกับเทคนิคผังกราฟิกสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษา ผลการจัดการเรียนรู้แบบ MIAเสริมด้วยเทคนิคผังกราฟิกต่อความสามารถในการอ่านจับใจความภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เพื่อให้นักเรียนได้พัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความ สร้างประสบการณ์ในการอ่าน ซึ่งการสอนแบบMIA มีกระบวนการที่ทำให้ให้นักเรียนเกิดความเข้าใจได้ง่ายขึ้น อีกทั้งช่วยพัฒนานิสัยรักการอ่านและใช้ความสามารถในการอ่านเป็นเครื่องมือสำคัญในการแสวงหาความรู้อย่างมีประสิทธิภาพ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้แบบMIAเสริมด้วยเทคนิคผังกราฟิกตามเกณฑ์ 75/75
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความภาษาไทย ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน
3. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความภาษาไทยหลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 75
4. เพื่อศึกษาความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบMIAเสริมด้วยเทคนิคผังกราฟิกของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

สมมติฐานการวิจัย

- 1.นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีความสามารถในการอ่านจับใจความภาษาไทยหลังการจัดการเรียนรู้แบบ MIA เสริมด้วยเทคนิคผังกราฟิกสูงกว่าก่อนเรียน
- 2.นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีความสามารถในการอ่านจับใจความภาษาไทยหลังการจัดการเรียนรู้แบบ MIA เสริมด้วยเทคนิคผังกราฟิกสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังนี้ 1) หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และหลักสูตรสถานศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสุเมสัววิทยา พุทธศักราช 2566 2) วิธีการสอนแบบ MIA

(Murdoch Integrated Approach) 3) ผังกราฟิก (Graphic Organizer) 4) แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับการอ่านจับใจความ 5) แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับความพึงพอใจ

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) แบบแผนการวิจัยเป็นการวิจัยเชิงทดลองเบื้องต้น (Pre Experimental Design) แบบกลุ่มกลุ่มเดียววัดก่อนและหลัง (One Group Pretest-Posttest Design) (รัตนะ บัวสนธ์, 2552: 56)

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนในเครือข่ายพิเศษ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2568 จำนวน 6 โรงเรียน รวมจำนวน 6 ห้องเรียน นักเรียนจำนวนทั้งหมด 125 คน โดยโรงเรียนจัดชั้นเรียนแบบคละความสามารถ

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสุเมสัทธิวิทยา ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2568 จำนวน 30 คน โดยการสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster Random sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยในการสุ่ม

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 แผนการจัดการเรียนรู้แบบMIAเสริมด้วยเทคนิคผังกราฟิก จำนวน 8 แผน 8 เรื่อง รวม 16 ชั่วโมง ได้จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้แบบMIAเสริมด้วยเทคนิคผังกราฟิก 7 ขั้นตอน แล้วนำแผนเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน ประเมินความตรงตามเนื้อหาความถูกต้องเหมาะสมแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับตามวิธีของลิเคิร์ต (Likert) (บุญชม ศรีสะอาด, 2560) ผลการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้มีค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.45-4.61

2.2 แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความภาษาไทย เป็นแบบทดสอบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ ค่า IOC ระหว่าง 0.67 - 1.00 ค่าความยากง่าย ระหว่าง 0.43 - 0.69 ค่าอำนาจจำแนก ระหว่าง 0.35 - 0.74 และวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ โดยใช้สูตร KR-20 ค่าความเชื่อมั่น 0.82

2.3 แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบ MIAเสริมด้วยเทคนิคผังกราฟิก จำนวน 12 ข้อ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตามแนวคิดของลิเคิร์ต (Likert) ให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ประเมินความเหมาะสมสอดคล้อง (ค่า IOC) ซึ่งมีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.67 - 1.00

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 ปฐมนิเทศเพื่อตกลงและทำความเข้าใจกับนักเรียนก่อนทำการทดลอง

3.2 ทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความภาษาไทยก่อนเรียน (Pre-test) จำนวน 30 ข้อ

3.3 จัดการเรียนการสอนโดยใช้แผนที่สร้างขึ้นกับกลุ่มตัวอย่างจนครบทุกแผน

3.4 ให้นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียนและให้ตอบแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบ MIAเสริมด้วยเทคนิคผังกราฟิก

4.การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้แบบ MIAเสริมด้วยเทคนิคผังกราฟิก ตามเกณฑ์ 75/75 โดยหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และค่าร้อยละ

4.2 เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างก่อนและหลังเรียน ใช้สถิติทดสอบ t-test Dependent

4.3 เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 75 ใช้สถิติทดสอบ One Samples t-test

4.4 วิเคราะห์ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบ MIAเสริมด้วยเทคนิคผังกราฟิกของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

ผลการวิจัย

ตารางที่ 1 ผลการหาประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้แบบ MIAเสริมด้วยเทคนิคผังกราฟิก ตามเกณฑ์ 75/75

คะแนนระหว่างจัดกิจกรรมการเรียนการสอน					คะแนนหลังเรียน (Post-test)			
แผนการจัดการ เรียนรู้ที่	คะแนน เต็ม	$\bar{X}$	S. D.	ร้อยละ (E_1)	คะแนน เต็ม	$\bar{X}$	S. D.	ร้อยละ (E_2)
1	10	8.46	0.67	84.60	30	25.37	2.41	84.57
2	10	8.34	0.86	83.40				
3	10	8.31	1.56	83.10				
4	10	8.46	1.77	84.60				
5	10	8.23	1.56	82.30				
6	10	8.31	0.70	83.10				
7	10	8.38	0.97	83.80				
8	10	8.24	0.86	82.40				
รวม	80	66.73						
$\bar{X}$	10	8.34	1.15	83.40				
ประสิทธิภาพกระบวนการ (E_1)= 83.40					ประสิทธิภาพผลลัพธ์ (E_2) = 84.57			

จากตารางที่ 1 พบว่า คะแนนระหว่างเรียน เฉลี่ย 8.34 จากคะแนนเต็ม 10 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 83.40 และคะแนนหลังเรียน เฉลี่ย 25.37 จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 84.57 ดังนั้นประสิทธิภาพ (E_1 / E_2) ของการจัดการเรียนรู้ (E_1 / E_2) เท่ากับ 83.40/84.57 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้

ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างก่อนและหลังเรียน

การทดสอบ	n	คะแนน เต็ม	$\bar{X}$	S.D.	t	p
ก่อนเรียน	30	30	21.40	3.56	10.64*	0.000
หลังเรียน	30	30	25.37	2.41		

* $p \leq .05$

จากตารางที่ 2 พบว่า ความสามารถในการอ่านจับใจความภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ย 21.40 หลังเรียนมีค่าเฉลี่ย 25.37 ค่า t เท่ากับ 10.64 โดยคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 3 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 75

คะแนน	n	คะแนน เต็ม	$\bar{X}$	S.D.	ร้อยละ	t	p
คะแนนตาม เกณฑ์	30	30	22.50	-	75	6.51*	0.000
คะแนนหลัง เรียน	30	30	25.37	2.41	84.57		

* $p \leq .05$

จากตารางที่ 3 พบว่าความสามารถในการอ่านจับใจความภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังเรียน ค่าเฉลี่ย 25.37 คิดเป็นร้อยละ 84.57 ค่า t เท่ากับ 6.51 โดยคะแนนหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. ผลการศึกษาความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ MIA เสริมด้วยเทคนิคผังกราฟิก พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

อภิปรายผล

การวิจัยเรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้แบบ MIA เสริมด้วยเทคนิคผังกราฟิกต่อความสามารถในการอ่านจับใจความภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 นำมาอภิปรายผลได้ดังนี้

1.การจัดการเรียนรู้แบบMIAเสริมด้วยเทคนิคผังกราฟิกมีประสิทธิภาพ(E_1/E_2) เท่ากับ 83.40/84.57 เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด ทั้งนี้เนื่องจากกิจกรรมการเรียนรู้แบบMIAเป็นกิจกรรมการเรียนรู้ที่ได้ดำเนินการจัดการเรียนการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยผ่านกระบวนการสร้างอย่างเป็นระบบซึ่งได้รับการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญทั้งทางด้านเนื้อหา ด้านการใช้ภาษาที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอน กิจกรรมการเรียนการสอนที่ใช้ก็หลากหลายทั้งเกม วัสดุทัศน บทร่านที่น่าสนใจ รูปภาพและใบงาน การจัดกิจกรรมการ ผู้สอนมีบทบาทในการชี้แนะให้คำปรึกษาส่งผลให้ผู้เรียนได้รับความรู้ ความเข้าใจและสามารถตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านได้ มีความสามารถในการอ่านจับใจความได้อย่างมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด สอดคล้องกับแนวคิดของ George S. Murdoch (1986) ที่ได้กล่าวถึงการจัดการเรียนการสอนทางภาษาว่าต้องยึดการฝึกหรือการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้ทักษะต่างๆ คือ ฟัง พูด อ่านและเขียนควบคู่กันไปตลอดเวลา สอดคล้องกับงานวิจัยของ โสภิตา พลวิจิตร (2563) พบว่า การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้วิธีสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ต็อค (MIA) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่1 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 82.37/80.50 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ จุริภรณ์ มะเลโลहित (2567) ที่ได้วิจัยพบว่า ประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ฯ มีค่าเท่ากับ 79.81/81.52 ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ฯ มีประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์ 75/75

2. นักเรียนมีความสามารถในการอ่านจับใจความภาษาไทยก่อนเรียนต่ำกว่าหลังเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75 เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ทั้งนี้ เนื่องมาจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบMIA เสริมด้วยเทคนิคผังกราฟิกเป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามกระบวนการสอนสอน 7 ขั้นตอนตามแนวคิดของ Murdoch (1986) โดยมีขั้นตอนการสอน ขั้นที่ 1 ขั้นการถามนำก่อนการอ่าน ผู้สอนตั้งประเด็นคำถามก่อนเรียนเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านแล้วให้นักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็นเพื่อกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความสนใจเรื่องที่อ่านและให้คาดคะเนคำตอบไว้ล่วงหน้า นักเรียนแต่ละกลุ่มตอบและนำเสนอผลการอภิปราย จากนั้นดำเนินการตามขั้นตอนการสอนตามหลักบูรณาการทักษะทั้งทักษะการฟัง การพูด การอ่านและการเขียน ขั้นตอนที่ 2 ขั้นการทำความเข้าใจคำศัพท์ โดยขั้นนี้ผู้สอนครูจะให้ทำกิจกรรมที่หลากหลาย เช่น ใช้รูปภาพ การเล่นเกม เป็นต้น และพบว่านักเรียนสนใจ กระตือรือร้น นักเรียนมีความสุข เกิดการช่วยเหลือกันในกลุ่ม ทั้งการแข่งขันระหว่างกลุ่มด้วย ขั้นที่ 3 ขั้นการอ่านเนื้อเรื่อง มีบทอ่านให้นักเรียนอ่านตามเวลาที่ครูผู้สอนกำหนดให้และจะมีคำถามย่อย ๆ เพื่อให้ผู้เรียนคิดและค้นหาคำตอบ ขั้นที่ 4 ขั้นการทำความเข้าใจเนื้อเรื่อง โดยให้ผู้เรียนเติมข้อความจากประโยคปลายเปิด ให้ผู้เรียนเขียนเติมประโยค

เหล่านั้ ให้เป็นประโยคข้อความที่สมบูรณ์ตามเนื้อเรื่องที่อ่านเพื่อวัดความเข้าใจในการอ่าน ชั้นที่ 5 ขั้นการถ่ายโอนข้อมูล ให้นักเรียนได้สรุปองค์ความรู้ จับประเด็นสำคัญจากเนื้อเรื่องที่อ่าน นำมาถ่ายโอนในรูปแบบของผังกราฟิกช่วยในการจัดระเบียบข้อมูลเป็นระบบ ส่งผลให้นักเรียนเข้าใจความสัมพันธ์ของเนื้อหาได้ชัดเจนยิ่งขึ้น สอดคล้องกับแนวคิดของ Widdowson (1979: 141-142) ได้กล่าวไว้ว่า กิจกรรมการเรียนรู้การถ่ายโอนข้อมูลเป็นกิจกรรมที่ดีและถือว่าเป็น การการสอนเพื่อการสื่อสาร อีกทั้งยังทำแบบฝึกหัดต่อชิ้นส่วนและโครงสร้างประโยค นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันต่อชิ้นส่วนประโยคให้อยู่ในรูปของอนุเฉท ที่ถูกต้องและให้ได้ใจความที่สมบูรณ์ และการประเมินผลและการแก้ไข เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและให้การแก้ไขเกี่ยวกับ เรื่องของภาษาของนักเรียนที่พบ สอดคล้องกับงานวิจัยของฟาติน หะยีหามะ (2567) พบว่า ความสามารถของนักเรียนในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และสอดคล้องกับงานวิจัยของอริย์ธัช อะลัมซา (2568) ได้วิจัยพบว่า ความสามารถในการอ่าน ภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนหลังการจัดการเรียนรู้ โดยใช้วิธีสอนแบบบูรณาการ ของเมอร์ดอกซ์ร่วมกับเทคนิคผังกราฟิกสูงกว่าก่อนเรียน และสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70

3. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบMIAเสริมด้วยเทคนิคผังกราฟิกมีค่าเฉลี่ยโดยรวม อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ เนื่องมาจากการจัดการเรียนรู้แบบMIAเสริมด้วยเทคนิค ผังกราฟิกทำให้นักเรียนเข้าใจเนื้อเรื่องและตอบคำถามได้ถูกต้อง อีกทั้งการเรียนรู้แบบMIA ทั้ง7 ชั้น ช่วยให้นักเรียนเข้าใจบทอ่านมากขึ้นและผังกราฟิกช่วยให้นักเรียนสรุปสาระสำคัญของบทอ่านได้อย่างชัดเจน ส่งผลให้นักเรียนจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้ง่ายยิ่งขึ้น สอดคล้องกับ อมร ธนาชัยกำจร (2566) ที่กล่าวว่า วิธีการสอน Murdoch Integrated Approach(MIA) มีขั้นตอนการสอนอ่านที่ชัดเจนเห็นภาพรวมของการเรียนรู้ได้ง่ายช่วยให้นักเรียนพัฒนาความสามารถด้านการอ่านได้ดี ส่งผลให้นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบMIAเสริมด้วยเทคนิคผังกราฟิก มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของเอกศิษฐ์ สมักรเขตการณ์ และทรงภพ ขุนมธุรส (2567) ที่ได้วิจัยพบว่านักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนอ่านแบบ MIA ร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิด (Think-Pair-Share) อยู่ใน ระดับมากที่สุดและงานวิจัยของกาญจนาพร รัตนวรารณ์ (2567) ที่วิจัยพบว่า นักเรียนมีความ พึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบ MIA ร่วมกับเทคนิคผังกราฟิกอยู่ในระดับมาก

สรุป/ข้อเสนอแนะ

1.ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

จากผลการวิจัยพบว่านักเรียนมีความสามารถในการอ่านจับใจความภาษาไทยหลังการ จัดการเรียนรู้แบบMIA เสริมด้วยเทคนิคผังกราฟิกสูงกว่าก่อนเรียน และสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75 ดังนั้นผู้บริหารสถานศึกษาควรส่งเสริม สนับสนุนให้ครูผู้สอนนำไปใช้ในการจัดกิจกรรมการ เรียนรู้ในชั้นเรียนเพื่อให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ตามเป้าหมายที่กำหนดไว้

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาการจัดการเรียนรู้แบบ MIA ร่วมกับเทคนิคการสอนแบบอื่น เช่น เกมการศึกษา เทคนิคแผนผังความคิด สื่อประสม การเรียนรู้แบบร่วมมือกับเทคนิคอื่น ๆ เช่น แบบ Jigsaw, แบบ Teams-Games-Tournament (TGT) เป็นต้น

2.2 ควรมีการศึกษาการจัดการการเรียนรู้แบบ MIA เสริมด้วยเทคนิคผังกราฟิกกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ และระดับชั้นอื่นๆ

เอกสารอ้างอิง

- กรรณิการ์ สุพิชญ์ และสันติ วิจักขณาลัญญ์. (2558). ผังกราฟิก : เครื่องมือช่วยการเรียนรู้. วารสารศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี, 11(2), 19-39.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ: ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กาญจนาพร รัตนวราภรณ์. (2567). ผลการใช้วิธีการสอน Murdoch Integrated Approach (MIA) ร่วมกับเทคนิคผังกราฟิกในการส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5. ใน การค้นคว้าอิสระศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- จूरินทร์ มะเลโลหิต. (2567). การเสริมสร้างความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์ และวิจารณ์ ของนิสิตชั้นปีที่ 2 โดยใช้วิธีสอนแบบบูรณาการของเมอร์ดอคซ์ (MIA) . วารสารอินทนิลทักษิณสาร มหาวิทยาลัยทักษิณ, 18(1), 145-172.
- ณัฐธินิชา ปฐมพุทธธรรม. (2564). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างการใช้แบบฝึกรูปแบบปกติและการใช้แบบฝึกตามแบบบูรณาการของเมอร์ดอคซ์(MIA). ในวิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- ทิพรรัตน์ สัตระ. (2550). ผลการใช้เทคนิคผังกราฟิกในการสอนวิทยาศาสตร์ที่มีต่อผล สัมฤทธิ์ทางการเรียน และความสามารถในการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. ใน วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์.
- นภวรรณ มุ่งเสรี. (2566). ผลการใช้การจัดการเรียนรู้โดยบูรณาการการสอนอ่านของเมอร์ดอค (MIA) ร่วมกับเกมมิฟิเคชัน (Gamification) เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. ใน วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2560). การวิจัยเบื้องต้น. (พิมพ์ครั้งที่ 10). กรุงเทพมหานคร: สุวีริยาสาส์น.
- พรณวดี โตมาก. (2553). ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มสาระภาษาไทยชั้นประถม ศึกษาปีที่ 1 เรื่องการอ่านและเขียนสะกดคำ แจกถูกคำที่มีสระเปลี่ยนรูปและสระลดรูปโดยใช้

- แผนผังความคิดประกอบการเรียนรู้แบบร่วมมือ. ในวิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต
มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ฟาติน หะยิหามะ. (2567). การจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีบูรณาการสอนของเมอร์ดีอค (MIA)
ร่วมกับเทคนิคผังกราฟิกเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความ
เข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. วารสารครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
52(1), 1–15. รัตนะ บัวสนธ์. (2552). การวิจัยและพัฒนาวัตกรรมการศึกษา.
กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- โรงเรียนสุเมธวิทวิทยา. (2568). รายงานผลการจัดการศึกษาประจำปีการศึกษา 2567. อุดรธานี:
โรงพิมพ์บ้านเหล่า.
- โสภิตา พลวิจิตร. (2563). การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ
โดยใช้วิธีสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ดีอค (MIA) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่
1. หลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- อมร ธนาชัยกำจร. (2566). การพัฒนาทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจด้วยการดูขนาดตามแนว
ทางการสอนแบบบูรณาการของเมอร์ดีอค (MIA) สำหรับนิสิตชั้นปีที่ 1. ใน วิทยาลัย
สงฆ์พุทธชินราช มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- อริย์ธัช อะลัมชา. (2568). ผลของการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนแบบบูรณาการของเมอร์
ดีอคร่วมกับเทคนิคผังกราฟิกที่มีต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความ
เข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วารสารมหาจุฬานาครพรรณ์
- เอกศิษฐ์ สมัครเขตการณ์, และทรงภพ ชุนมธูรส. (2567). การพัฒนาความสามารถด้านการ
อ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้วิธีสอนอ่านแบบ MIA
ร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิด (Think-Pair-Share). วารสารมณีเชษฐาราม วัดจอมมณี,
5(1), 1–12.
- Murdoch George S. (1986). A More Integrated Approach to the Teaching of
Reading, English Teaching Forum, 34 (1), 9-15.
- Widdowson, H.G. (1979). Explorations in Applied Linguistics. London: oxford
University Press.
- Chalermmap Thongart. (2011). Reading comprehension. Retrieved from
<https://www.gotoknow.org/posts/435030>
- Williams, Eddie. (1986). Reading in the Language Classroom. London: The
Macmillan Publishers.